

Heiki Vilep

KAPIUKSE KOLLID

Heiki Vilep

Kapiukse kollid

Illustratsioonid: Moritz
Kujundus: Margus Nõmm
Trükkinud: AS Greif

ISBN: 9985-9456-0-3

Raamat sai VII Nukitsa konkursil (2004) 6. koha

Raamatut on keelatud paljundada ja edasi müüa
Autori õigused on kaitstud Eesti Vabariigi
seadustega

Aprill 2003, Tartus
E-raamatuna 27. jaanuar 2012

JAN OLII LOHAKAS POISS. OMA ASJU EI HOIDNUD TA SUGUGI HÄSTI. KLOTSID JA AUTOD VEDELESID PÕRANDAL LAIALI, MÄNGUKARU RIPPUS PAELAPIDI UKSELINGI KÜLJES JA PILDIRAAMATUTE NURGAD OLID RULLIS. EMA MANITSES JANI KOGU AEG:

“KUIDAS SA KÜLL NII LOHAKAS OLED! HEAD LAPSED KORISTAVAD ALATI PEALE MÄNGIMIST OMA ASJAD KOKKU.”

MÕNIKORD JAN PÜÜDISKI HEA LAPS OLLA JA ASJAD KOKKU KORJATA, AGA JUBA JÄRGMISEL PÄEVAL UNUSTAS JÄLLE KÕIK LAIALI.

ÜHEL ÕHTUL, KUI JAN JUBA VOODIS
OLI, VAATAS TA RIIDEKAPI UKSEL PUIDU-
MUSTRIT JA HAKKAS IGASUGU ASJU ETTE
KUJUTAMA. TALLE NÄIS, ET ÜKS PIKK SINKA-
VONKALINE TRIIP ON JÕGI JA TUMEDAMAD
LAIGUD SELLE KÕRVAL ON PÕÕSAD. KUI TA
VEEL NATUKE AEGA VAATAS, KUJUTAS TA
JUBA ETTE KAUGUSES AIMATAVAID MÄGE-
SID JA MINGISUGUST IMELIKKU LINNA. SEE
OLI ROHKEM NAGU KOOBASTE LINN.

JAN MUUDKUI VAATAS JA VAATAS JA
LÕPUKS JUHTUS MIDAGI VÄGA VEIDRAT.
ÜHES KOOBASTEST OLEKS JUSTKUI KEEGI

LIIGUTANUD. JAN PINGUTAS SILMI JA TÕE-
POOLEST – KA TEISTES KOOBASTES LIIKU-
SID RINGI PIKAD VARJUD. JAN HAKKAS
KARTMA JA TÕMBAS TEKI ÜLE PEA. KUI TA
TEKI ALT JÄLLE VÄLJA PIILUS, OLI KOO-
BASTES VAIKUS.

JAN IKKA VAATAS JA VAATAS JA
KORRAGA TEKKISID KOOBASTESSE JÄLLEGI
PIKAD LIIKUVAD VARJUD. VARJUD OLID
SUURTE KOLLIDE MOODI, KES PIDEVALT
ÜKSTEISEGA KOKKU PÕRGATES EDASI-
TAGASI SEBISID.

LÕPUKS HAKKAS JANILE TUNDUMA,
NAGU OLEKSID KOLLID VÕTNUD SUUNA
TEMA POOLE. NAD KASVASID JA KASVASID
NING JAN KOOS VOODIGA TAGANES NEIST
KAUGEMALE. TUBA VENIS HÄSTI-HÄSTI
SUUREKS. NII SUUREKS, ET AKEN, MILLEST
TÄNAVALATERN SISSE PAISTIS, KAHANES
HOOPIS VÄIKESEKS TÄPIKS KAUGUSES.

KOOS TOAGA KASVAS KA JANI HIRM.
VOODI, MILLES TA LAMAS, MUUTUS
VANKRIKS JA KIIKHOBU, MIS MUIDU OLI
NURGAS KÜLILI LEBANUD, OLI NÜÜD
RAKENDATUD JANI VOODI ETTE JA PAISTIS
PÄRIS HOBUSE SUURUSENA.

KOLLID KAPIUKSELT OLID JUBA NII
SUUREKS KASVANUD, ET EI MAHTUNUD

ENAM KAPIUKSELE ÄRA JA RONISID SEALT MAHA. NAD TRAMPISID KOLEDATE KAPJADEGA JA VIBUTASID OMA PIKKI KOLME SÖRMEGA KÄSI JANI SUUNAS.

“NÕÕ!” HÜÜDIS JAN KIIKHOBUSELE JA SEE PISTIS TUHATNELJA KAPPAMA. KUSAGIL KAUGEL SILMAPIIRIL PIDI OLEMA TOA VASTASSEIN JA SINNAPOOLE LÄKS NENDE SÕIT.

“MIDA MA NÜÜD KÜLL PEALE HAKKAN?” MÕTLES JAN. KAUGUSEST KOSTIS KOLLIDE KOLETUT KABJAPLAGINAT JA NEIL KÄIS JÄREL ÜLESKEERUTATUD TOLMUPILV. ÜKS

ERITI SUUR KOLL PURSKAS NINASÕORMETEST TULD VÄLJA JA MÖIRGAS HIRMSA HÄÄLEGA.

“MUL ON ABI VAJA!” MÖTLES JAN. “KUS ON MU TANKID JA TINASÕDURID? KUS ON MU KLOTSID, ET EHITADA KINDLUST?”

KIIKHOBU OLI JÕUDMAS UKSENI, MIS VIIS KORIDORI. UKS OLII NII SUUR JA KÕRGE, ET JAN PIDI PEA PÄRIS KUKLASSE AJAMA, ET LÕPPU NÄHA. SEAL ÜLEVAL RIPPUS PAELA OTSAS JANI MÄNGUKARU. KARU-MÕMM OLII SAMUTI KÕVASTI KASVANUD JA PAISTIS NÜÜD JANIST MITU KORDA SUUREM.

“BRRRRRR!” TEGI JAN JA KIIKHOBU PEATUS. “ME PEAME TA SIIT ALLA AITAMA! TEMA KAITSEKS MEID KOLLIDE EEST!”

“TA ON NII KÕRDEL!” HÜÜDIS KIIKHOBU. TULETÕRJEAUTO REDELIT OLEKS VAJA!”

“MEIL EI OLE AEGA!” ARVAS JAN JA VAATAS KOLLIDE SUUNAS. NEED AGA MUUDKUI LÄHENESID JA LÄHENESID KOOS ÜLESKEERUTATUD TOLMUPILVEGA.

“OTSIME SÕDURID ÜLES!” HÕIKAS JAN HOBUSELE JA NENDE SÕIT LÄKS EDASI PIKI SEINAÄÄRT. MÕNEMINUTILISE KIHUTAMISE JÄREL MÄRKASID NAD TINASÕDURIT, KES ISTUS SELG VASTU SEINA MAAS JA POPSUTAS RAHULIKULT PIIPU.

“HÄDA ON TULEMAS!” KARJUS JAN JUBA EEMALT. “SUURED KOLLID! PALJU KOLLE!”

VANA TINASÕDUR AJAS ENNAST PÜSTI JA VAATAS SILMAPIIRI POOLE. SEALT PAISTIS JUBA SELGESTI KÄTTE TOLMUPILV, MIDA KOLLID ÜLES KEERUTASID.

“KUS ÜLEJÄÄNUD SÕDURID ON?” KÜSIS JAN.

“KUHU SA NAD JÄTSID?” KÜSIS TINASÕDUR VASTU. NÜÜD OLI JAN KORRAGA ENDA PEALE VÄGA PAHANE.

“TUGITOO!” TURGATAS TALLE PÄHE.
“VIIMATI LÜKKASIN NAD TUGITOOI ALLA
EEST ÄRA, ET EMA EI NÄEKS JA MA EI
PEAKS KORISTAMA.

TINASÕDUR HÜPPAS VANKRILE JA NAD
SUUNDUSID GALOPPI LASTES KAUGUSES
MÄENA KÕRGUVA TUGITOOI POOLE. KUI
NAD KOHALE JÕUDSID, NÄGID NAD KAHE-
KÜMMET SÕDURIT MURETULT MAAS PÕÕ-
NUTAMAS. MÕNI NORSKAS KOHE NII KÕ-
VASTI, ET VAIBA KARVAD ÕÕTSUSID.

“HÄDA!” KARJUS JAN. “SUUR HÄDA!”
ÜKS OHVITSER AJAS ENNAST ISTUKILE JA
VAATAS UNESEGASENA JANILE OTSA.

“ISE SA MEID SIIA TUGITOO LI ALLA
PIKALI JÄTSID!”

“PALUN VABANDUST!” POMISES JAN JA
TEMA PÕSED VÄRVUSID PUNASEKS.

“ÄRATUS!” KARJUS OHVITSER JA SÕ-
DURID HÜPPASID ÜKSTEISE JÄREL PÜSTI.
SEEJÄREL KAMANDAS OHVITSER:

“JOONDU! VALVEL!”

JAN TÕUSIS PÜSTI JA SELETAS SÕJA-
MEESTELE:

“KAPIUKSE KOLLID TULID OMA KOOBASTEST VÄLJA JA TAHAVAD NÜÜD VALLUTADA MEIE TUBA. ME PEAME NAD TAGASI LÖÖMA!” SÕDURID VAATASID KAUGUSES KASVAVAT TOLMUPILVE JA KÕIGE VANEM NEIST VÕTTIS SÕNA:

“SIIN OLEKS VAJA KARUMÕMMI ABI JA TANKE JA KINDLUST.”

“KARUMÕMM RIPUB UKSELINGI KÜLJES...” LÕI JAN SILMAD MAHA.

“NII,” VÕTTIS OHVITSER JUHTIMISE ENDA PEALE. “KIIKHOBU JA TINASÕDUR NUMBER 4! TEIE MEELITATE KOLLID KORIDORIUKSEST EEMALE. MEIE SIIN VÕTAME SIDET TULETÕRJEAUTOGA JA PÜÜAME KARUMÕMMI LINGI OTSAST ALLA SAADA.”

KIIKHOBU JA TINASÕDUR NUMBER 4 KAPPASID MINEMA, OTS KOLLIDE SUUNAS, ET NEID SIIS VALELE POOLE MEELITADA. KOLLID LÄKSIDKI ÕNGE JA TORMASID TUHATNELJA KIIKHOBULE JA SÕDURILE JÄRELLE.

“TINASÕDURID NUMBER 1, 2, 3, JA 5, 6, 7! TEIE VÕTATE KALLURI, MIS ON KIRJUTUSLAUA JALA KÕRVAL JA OTSITE KOKKU NII PALJU KLOTSE KUI VÕIMALIK. SIIS SÕIDU-

AITAS NEID PÜÜDLIKULT.

PEAGI KOSTIS TEISELT POOLT MÜRINAT JA KOHALE SÕITIS PUNANE TULETÕRJEAUTO.

“NII. AITAME KARUMÕMMI LINGI OTSAST ALLA!” HÕIKAS JAN JA HÜPPAS HOOGSALT AUTO ASTMELAUALE. SÕITNUD TÄISKIIRUSEL KORIDORI VIIVA UKSENI, KERISID NAD KIIRESTI REDELI ÜLES. KARUMÕMM SAI JALA ÜLEMISE PULGA PEALE TOETADA JA TÕMBAS PAELA LINGI KÜLJEST LAHTI. KÕVA MÜTSUGA HÜPPAS TA VAIBALE JA VAATAS JANI ÜLEVALT ALLA.

“OLGU PEALEGI!” PANI TA OMA RASKE
KÄPA POISI ÕLALE JA LISAS:

“PRAEGU POLE AEGA SELETADA, KUI
PAHA ON LINGI OTSAS RIPPUDA. PRAEGU
ON VAJA KAPIUKSE KOLLID TAGASI KOO-
BASTESSE AJADA.”

VARSTI JÕUDSID VALJU MÜRINA SAA-
TEL KOHALE KA SÕJAMASINAD – NELI TANKI
JA SEITSE SOOMUSAUTOT. NAD RIVISTUSID
ÄSJAVALMINUD KINDLUSE ETTE JA JÄID
VAENLAST OOTAMA.

TINASÖDUR NUMBER 4 TIIRUTAS JUBA
MITMENDAT RINGI TOA TEISES KÜLJES JA

KOLLID OLID MARUVIHASED, ET EI JÕUD-
NUD KIIKHOBUSEGA SAMMU PIDADA. NAD
LÕÖTSUTASID VALJULT JA MÖIRGASID VI-
HAST. JÄRSKU JÄI KÕIGE SUUREM KOLL
SEISMA JA ÜTLES MÖRISEVA HÄÄLEGA SUU-
RI PUNASEID SILMI PÖÖRITADES:

“MA ARVAN, ET NAD PÜÜAVAD MEID
NINAPIDI VEDADA. ME OLEME JUBA MITMES
KORD PEEGLIKAPI JUUREST MÖÖDA KIHU-
TANUD. NAD VÕIVAD ISE HOOPIS TOA TEI-
SES KÜLJES OLLA. SUUNDUME SINNA!” KOL-
LID URISISID KURJAKUULUTAVALT JA VÕT-
SID SUUNA TOA VASTASSEINA POOLE.

“TULEVAD!” HINGELDAS TINASÖDUR NUMBER 4, KUI OLI TEISTE JUURDE JÕUDNUD. “NAD SAID ARU, ET ME NEID PETAME!”

“POLE MIDAGI!” ÜTLES JAN. “MEIL ON KÕIK ETTEVALMISTUSED TEHTUD – KLOTSIDEST EHITASIME KINDLUSE, KARUMÕMMI PÄÄSTSIMES TULETÕRJEAUTO ABIGA LINGI KÜLJEST LAHTI JA SÕJAMASINAD TÕIME KAKOHALE. ME EI KARDA KOLLE, KUI ME KÕIK KOOS OLEME!”

JUBA LÄHENESKI TOLMUPILV JA KÕIGE EES KAPPAS KÕIGE SUUREM KOLL. JÄLLE PURSKAS TA SUUST VÄLJA TULD JA JÄLLE MÖIRGAS TA ÕUDSE HÄÄLEGA.

“VALMIS OLLA!” KARJUS OHVITSER JA TINASÖDURID TÕSTSID PÜSSID PALGE. SÕJAMASINAD KÄIVITASID MOOTORID JA KARUMÕMM SEISIS KÄED PUUSAS KINDLUSE KÕRVALE. KUI KOLLID OLID JÕUDNUD PIISAVALT LÄHEDALE, KAMANDAS OHVITSER:

“TULD!” KÕLAS VÕIMAS KOGUPAUK JA KOLLID MATTUSID ÜLENI SUITSUPILVE.

UUESTI NÄHTAVALE ILMUSID NEIST VAEVALT POOLED. ÜLEJÄÄNUD OLID HAAVATUD JA PIKALI MAAS.

NÜÜD ASTUS ETTE KARUMÕMM KOGU

OMA SUURUSES JA SAMMUS OTSUSTAVALT KOLLIDE PEALIKULE VASTU. SÕDURID JOOKSID TALLE JÄRELE. VARSTI SEISID KAKS VAENUPOOLT VASTAMISI JA VAATASID VIHASELT TÕTT.

“MINGE TAGASI, KUST TULITE!” ÜTLES KARUMÖMM KURJA HÄÄLEGA. “MEID ON NÜÜD ROHKEM JA ME SAAME TEIST NAGU-NII JAGU!”

KOLLIDE PEALIK MÖRISES TAAS VIHASELT JA PÖÖRITAS SILMI.

“IGA PÄEV OLETE TE MÖÖDA TUBA LAIALI, KUIDAS TE NÜÜD KÕIK KOKKU SAI-

TE?” KÜSIS TA PILKAVA TOONIGA JA VAATAS KORRALIKULT RIVISTATUD SÕDUREID, ILUSASTI LAOTUD KINDLUSEMÜÜRI JA ÄHVARDAVAID TANKITORUSID.

“JAN KORJAS MEID KOKKU,” ÜTLES KARUMÕMM JA ASTUS ÄHVARDAVA SAMMU ETTEPOOLE.

KOLLIDE PEALIK TAGANES TEMA EES JA PEAGI PISTSID ÜLEJÄÄNUD KOLLID KAPI POOLE JOOKSU. NENDE HIRMUÄRATAV PEALIK LONKIS NEIL VASTUMEELSELT KANNUL JA VARSTI OLID NAD SILMIST KADUNUD.

SÕDURID, JAN, KARUMÕMM JA ISEGI

KIIKHOBU TÕSTSID VÕIDUKISA JA TRAMPI-
SID RINGIS KOOS JALGU.

KUI NAD VÄSISID, ÜTLES JAN:

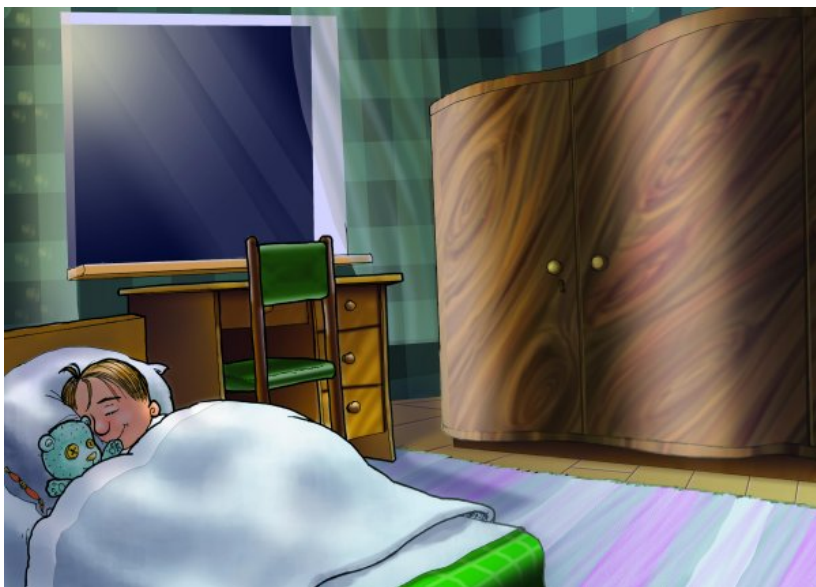
“NII. NÜÜD LÄHEME KÕIK KOOS KOJU –
MÄNGUASJADE KASTI. MEIL ON AEG PUHA-
TA. NÕUS?”

“JAA!” HÕIKASID KÕIK LÄBISEGI JA JAN
RONIS VANKRISSE KIIKHOBUSE TAGA, MIS
TEGELIKULT OLI JU TEMA VOODI.

MÄNGUASJADE KASTI JUURES LEHVI-
TAS JAN KÕIGILE JA SOOVIS HEAD ÖÖD.
KARUMÕMM PANI VIIMAST KORDA KÄPA
JANI ÕLALE JA LAUSUS:

“HEAD ÖÖD, JAN-POISS! SA OLID TUB-
LI!”

KUI KÕIK OLID LÄINUD, HEITIS JAN
VANKRISSE PIKALI JA SEE MUUTUS JÄLLEGI
VOODIKS. TUBA TEMA ÜMBER TÕMBUS AEG-
LASELT KOKKU JA KIIKHOBUNE SEISIS
TRUULT TEMA JALUTSIS, ILMA ET OLEKS ÜH-
TEGI SÕNA ÖELNUD.

JAN VAATAS KAPIUST JA EI NÄINUD
ENAM KOOBASTES MINGISUGUST LIIKU-
MIST. PEAGI VAJUS TA SÜGAVASSE UNNE JA
VIIMANE, MIDA TA MÄLETAS, OLI VIHMASA-
BIN AKNA TAGA JA VIKERKAAREVÄRVILINE

RING ÜMBER TÄNAVALATERNA PIRNI.

JÄRGMISEL PÄEVAL, KUI NAD PEREGA LAUA ÜMBER ISTUSID JA SÕID, ÜTLES EMA KAVALA NÄOGA ISALE:

“HUVITAV, KUI MA HOMMIKUL JANI TUPPA LÄKSIN, EI ASTUNUD MA ENAM ÜHELEGI MÄNGUASJALE OTSA. KES NEED KÜLL NII KENASTI KOKKU KORJAS?”

JAN SONKIS KAHVLIGA MUNAROOGA JA EI OSANUD MIDAGI ÖELDA. NAGUNII POLEKS KEEGI USKUNUD. AGA SELLEST AJAST ALATES ON NÜÜD JANI MÄNGUASJAD PEALE MÄNGIMIST ILUSASTI KOOS.

KOLLI- TEATMIK

KAPIUKSE-KOLLIDE PEALIK - KAPI-KOLLA

RAHVASUUS KUTSUTAKSE TEDA KA
VAATLEJAKS. MUIDU HEASÜDAMLIK JA
KORDAARMASTAV KOLL. ILMUTAB END
AINULT SIIS, KUI SEGADUS LAPSE TOAS LII-
GA SUUREKS LÄHEB. SIIS TULEB TA KAPI-
UKSE SEEST MAHA JA HAKKAB ASJU OMA
KÄE JÄRGI ÄRA PANEMA. SIIS POLE ENAM
ÜKSKI ASI KUNAGI OMA KOHA PEAL JA
MÕNDA ASJA ON HOOPIS VÕIMATU ÜLES
LEIDA.

KAPI-KOLLAL ON PALJU SILMI - IGA LO-
HAKILE JÄETUD ASJA JAOKS OMA SILM.

TOLMUTAJA

SUURTE SARVEDE JA PÕRANDANI ULATUVA HABEMEGA KOLL. KUI TOLMUKORD TOAS ON KASVANUD PIISAVALT SUUREKS, SIIS TULEB TOLMUTAJA KAPIUKSELT MAHA JA KEERUTAB OMA HABEMEGA TOLMU LAIALI. ERILISELT MEELDIVAD TALLE VOODIJA KAPIALUSED. TOLMUTAJAT ON NÄHTUD KA PUHASTAMATA TELEVIISORIEKRAANIL. TAVALISELT ON TA KÄRBSE MÕÕTMETEGA JA LIIGUB KIIRESTI SIKK-SAKKE TEHES.

MIDA SUUREM ON TOLMUKORD, SEDA SUUREMAKS KASVAB TOLMUTAJA. KUULU JÄRGI OLEVAT ÜHES VANAS MAHAJÄETUD MAJAS NÄHTUD INIMESESUURUST TOLMUTAJAT.

KITU-KOLLA

SEE KOLL JÄLGIB KEELATUD VÕI KOGEMATA LAPSE KÄTTE SATTUNUD VÕÕRAS-TE ASJADE OLEMASOLU JA KÄEKÄIKU.

KEELATUD ASJU LEIAB KÕIGE ROHKEM ISA TÖÖLAUALT JA SAHTLITEST, KÖÖGIST JA EMA KÄEKOTIST. SAMUTI PEEGLILAUALT JA MÕNIKORD KA RIIDEKAPIST. KUI NEED ASJAD SATUVAD MINGI JUHUSE LÄBI LAPSE MÄNGUASJADE HULKA, TULEB KITU-KOLLA JA SOSISTAB EMALE-ISALE VAIKSELT KÕRVA, ET SELLISED ASJAD LAPSE TOAS ON.

MÕNIKORD ON SELLEST TÕUSNUD SUURT TÜLI JA PAHANDUST. TEATAKSE RÄÄKIDA LASTEST, KES ON ISEGI VITSA SAANUD.

KOTA-KOLLA

TEMA PEA NÄEB VÄLJA NAGU MÄR-
JAKSKASTETUD JA SIIS KORTSUKUIVATATUD
KETS. TA ARMASTAB LOHAKALT NURKA-
VISATUD, VOODI ALLA VÕI KESET TUBA SAT-
TUNUD JALANÕUSID. LEMMIKTEGEVUSEKS
ON TAL KINGAPAELTE NÄPPAMINE JA NENDE
UMBSÖLME SIDUMINE.

KONTROLLIMATA ANDMETEL OLEVAT
KOTA-KOLLA ÜHES PERES KOKKU SIDUNUD
20 PAARI JALATSEID JA RIPUTANUD NEED
LAELAMBI OTSA.

TSURKIJA

TSURKIJA ÜLESANDEKS ON TAGANT-
TSURKIMINE, SEGADUSEST VEEL SUUREMA
SEGADUSE TEKITAMINE JA ÄSSITAMINE.

MEELELDI PÜHERDAB TA ÜLESTEGE-
MATA VOODIS, KISKUDES LINA JA TEKI PÕ-

RANDALE NING NOPPIDES PADJA SEEST
SULGI.

KUI TUBA ON MÕNUSALT SEGI JA TEI-
SED KAPIUKSE KOLLID TEEVAD OMA IGA-
PÄEVASEID TOIMINGUID, SIIS TRAMBIB
TSURKIJA MÖÖDA TUBA RINGI JA ÕHUTAB
TEISI KOLLE TAGANT.

MÕNIKORD PEAB TA PIKALEVENIVAID
KIHUTUSKÕNESID SELLEST, KUIDAS ASJU
VEELGI ROHKEM SEGAMINI AJADA. KUI TAL
ENAM MIDAGI ÖELDA EI OLE, SIIS TSURGIB
TA TEISI OMA PEAST VÄLJAUULATUVATE OGA-
DEGA.

TÄIESTI MÖTTETU KOTT

NII KUTSUVA D TEDA ISEGI TEISED KAPIUKSE KOLLID. TÄIESTI MÖTTETU KOTT SAI OMA NIME SELLEST, ET KEEGI TEDA EI VAJANUD. EGA VAJA SIIAMAANI. TA ON TÄIS VANU MÖTTETUID KALTSE JA PIDEVALT LÜKATAKSE TEDA EEST ÄRA.

PÕHITEGEVUSEKS ONGI TAL KOLLITAMINE JA VAHEL KÄIB TA KAPIPEALSETEL, SAHVRIS, KELDRIS JA PÖÖNINGUL KOPI TAMAS.

KUNAGI, KUI TEDA VEEL VAJATI, ÕM MELDI TALLE ISEGI PAIK PEALE. SELLEST RÄÄGIB TÄIESTI MÖTTETU KOTT ALATI UHKUSEGA JA KAUA.

LÕPETUSEKS

KUULU JÄRGI ON KAPIUKSE KOLLID LOONUD TÄNASEKS OMA FIRMA JA NIMETANUD SELLE KA-KOMANDOKS.

Heiki Vilepi teised lasteraamatud:

- 2002 – Lasteluulekogu „Tere“
- 2003 – Jutustus „Kapiukse kollid“
- 2003 – Lasteluulekogu „Minu laul“
- 2003 – Jutukogu „Lendav õunapuu“
- 2004 – Jutustus „Vaikuse hääled“
- 2004 – Jutustus „Jani seiklused Varjudemaal“
- 2005 – Lasteluulekogu „Tahaksin olla“
- 2005 – Jutukogu „Liisu“
- 2006 – Jutustus „Kapiukse kollid jälle platsis“
- 2006 – Jutukogu „Liisu liivaaugus“
- 2006 – Muinasjutt „Roosa printsess“
- 2007 – Jutukogu „Liisu leiutab küünlapuhuja“
- 2007 – Lasteluulekogu „Katus sõidab“
- 2007 – Lasteluulekogu „Padjasõda“
- 2008 – Jutukogu „Kurjajuurikas, Kitupunn ja Pugeja“
- 2008 – Ulmeromaan lastele „Horlok ja Ürgvärava võti“
- 2008 – Lasteluulekogu „Kellakägu“
- 2008 – Jutukogu „Une-Mati udujutud“
- 2009 – Jutukogu „Liisu“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi)
- 2009 – Lasteluulekogu „Habemega nali“
- 2009 – Muinasjutukogu „Nõiutud linn“
- 2009 – Jutustus „Kapiukse kollid planeedil X“

2010 – Juubelikogumik “50 juttu ja luuletust väikestele sõpradele”

2010 – Jutukogu „Liisu ja hullumaja puhvet“

2010 – Muinasjutt „Kadunud jõulud“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi ja J. Baljasnaja)

2011 – Jutustus “Üle põhjatu kuristiku”

2009 – Lasteluulekogu “Puupeapuu”

NB!

Nii e-raamatuid kui paberraamatuid saad osta otse autorilt:

www.vilep.com

või kirjuta oma soov **e-mailiga**:

vilep@vilep.com

Telefon: 53488180

Facebook:

<https://www.facebook.com/heikivilep>